

Pápež svätorečil mníšku, ktorá odhalila pedofilného kňaza

Austrália má svoju prvú sväticu. Mníšku Mary MacKillopovú počas jej života vylúčili z cirkvi, no po smrti sa jej dostalo zadostučinenia. Pápež Benedikt XVI. ju včera za účasti tisícov austrálskych veriach vyhlásil za svätú. „Mary MacKillopová sa od mladosti venovala vzdelávaniu chudobných vo veľmi ťažkých a náročných podmienkach vidieckych oblastí Austrálie,“ vyhlásil pápež vo svojom prejave. „Inšpirovala tak množstvo ďalších žien, ktoré sa k nej pripojili v rámci prvej ženskej náboženskej kongregácie na austrálskej pôde,“ povedal Benedikt XVI. v angličtine počas kanonizačnej bohoslužby. To však nie je hlavný dôvod, ktorým sa dcéra škótskych príst'ahovalcov a zakladateľka rádu sestier sv. Jozefa svätého srdca preslávila. Rádová sestra s rebelantským duchom sa často dostávala do sporu s cirkevnou hierarchiou vo veciach svedomia. Najväčší konflikt nastal, keď členky jej rádu udali pedofilného kňaza za sexuálne zneužívanie dieťaťa. Pre spory s nadriadenými sa odvolala priamo k pápežovi. Konflikt

s cirkevnými predstaviteľmi napokon viedol až k najvyššiemu cirkevnému trestu. MacKillopovú v roku 1871 vylúčili z cirkvi. Toto rozhodnutie až neskôr zrušil pápež. Kanonizačný proces MacKillopovej sa začal už pred mnohými rokmi za pápeža Jána Pavla II. Jeho dovŕšenie práve v čase, keď cirkev po odhalení pedofilných afér čelí škandálom na celom svete, je považované za symbolické. Práve pre jej odhalenie viacerí navyše navrhovali, aby prvú austrálsku sväticu vyhlásili za patrónku zneužívaných detí. „Len nedávno cirkev začala vnímať tých, ktorí idú proti prúdu a upozorňujú na nepravosti, za potrebných a svätých,“ vyhlásil známy americký katolícky komentátor James Martin. „Obete a ich rodiny teraz budú mať niekoho, ku komu sa vo svojom zápase za spravodlivosť a zmierenie môžu modliť.“ Pápež Benedikt XVI. sa však vo svojom prejave tejto citlivej otázke, ako aj sporom s cirkevnými predstaviteľmi úplne vyhol a zdôraznil zásluhy Austráľčanky v iných oblastiach.

svk, Reuters, Pravda 18.10.2010

Poľská cirkev bojuje proti zákonu in vitro

V poľskom parlamente sa zajtra začne preberať zákon o umelom oplodnení in vitro. Do diskusie o oplodnení v skúmavke sa zapojila aj poľská cirkev, ktorá pohrozila poslancom, ktorí sa ho chystajú podporiť. Najskôr cez víkend arcibiskup Henryk Hoser agentúre PAP povedal, že každého poslanca-katolíka, ktorý bude hlasovať za zákon, čaká exkomunikácia z cirkvi. Biskupi včera poslali dôležitým politikom list, v ktorom napísali, že oplodnenie in vitro je „mladšou sestrou eugeniky“

- šľachtenia ľudskej rasy. Kritizujú, že pri metóde zomierajú embryá, ktoré sú podľa viery už ľuďmi. Poľsko zatiaľ nemá zákon o vykonávaní umelého oplodnenia. Napriek tomu ho nemocnice robia. Jeho cenu - 2200 eur - si rodičia platia sami. Uzákonenie postupu in vitro, za ktoré získal britský vedec tento rok Nobelovu cenu, presadzuje najmä ľavica. Väčšina poslancov konzervatívnej strany Právo a spravodlivosť podporuje postoj cirkvi.

(vas, čtk), SME, 19.10.2010

Homer je katolík

RÍM - Homer Simpson je pravý katolík. Podľa oficiálneho vatikánskeho denníka L'Osservatore Romano sú témy Boha a viery v Simpsonovcoch pravidelne rozoberané a hlavný hrdina Homer väčšinou zaujíma katolícke postoje.

famous, čtk, Nový Čas 19.10.2010

Bratislavské misie

Bratislava žila tento týždeň misiami. Z námestí sa ozývali zhudobnené chvály kresťanskej piesne a kostoly boli otvorené. To všetko na oslavu Boha. V Katedrále sv. Martina sa v piatok vo večerných hodinách slávila svätá omša, ktorou sa zavŕšili bratislavské mestské misie a odštartovali misie farské. Svätú omšu celeburoval vikár Mons. Ján Formánek. Mestské misie zhodnotil takto: „Boli mimoriadne požehnané, najmä účasťou mládeže, teda to vidíme, že naša mládež, aj keď má rôzne ponuky v tomto svete a v tejto spoločnosti zábavy a tak ďalej, ale predsa niečo hľadá, po niečom túži. Je to jej dobrý znak aj čo sa týka pohľadu do budúcnosti.“

Redaktorka: „Vy ste tu teraz zástupcom Otca arcibiskupa Zvolenského, môžete tlmočiť aj jeho názor?“

Mons. Ján Formánek: „Má aj on z toho veľkú radosť, že Pán Boh požehnáva toto Božie dielo.“

Redaktorka: „Páter Michal Zamkovský je hlavným organizátorom misií: „Evanjelium nádej nesklame, toľko angažovania, toľko tvorivosti mladých ľudí, laikov a potom účasť na prednáškach, ja som mal napríklad pre podnikateľov, počítal som, že bude 5, 6 ľudí, ale bolo okolo 100. Bohoslovci mali divadlo a museli opakovať. Veľmi pekné boli stretnutia aj s ľuďmi bez domova u Matky Terezy a samé sestry pomáhali tu na námestí, rozdávali evanjeliá.“

Redaktorka: „Aká bola atmosféra na námestiach?“

Anketa: Opýtaný 1: „Chce to byť akýsi druh modlitby, ktorý je inšpirovaný hlavne žalmami, kde žalmy nás vyzývajú k tomu, aby sme oslavovali Boha bubnami a tancom.“

Redaktorka: „Ste tu náhodne?“

Opýtaný 2: „Áno, ja som došiel na zastávku, tak som sa prišiel pozrieť.“

Opýtaná 3: „Jaj to sú evanjelici, že?“

Opýtaná 4: „Chodíme teraz každý deň.“

Opýtaná 5: „Prišli sme sa modliť.“

Anna Brilllová

Rádio Lumen, 16.10.2010

Žijú v hriechu, hoci sú nevinní

Ak rozvedený katolík nechce žiť v hriechu, až na výnimky nesmie vstúpiť do druhého manželstva. Na tom, že za rozvod nemohol, nezáleží.

Manželský partner sa s vami rozvedie, lebo si nájde milenku či milenca. Alebo sa rozvediete vy s ním, lebo pije, gambľuje, mláti vás aj deti. Ak sa neskôr opäť vydáte či oženíte, vyberiete sa podľa pravidiel cirkvi na cestu hriechu. A takýmto hriešnikom kňazi odopru sväté prijímanie i spoveď. Či si cirkev správne vykladá vetu „čo Boh spojil, človek nech nerozlučuje,“ je otázne. Kritici sa pýtajú - ako možno veriaceho, ktorého k rozvodu dotlačil jeho partner, označiť za vinníka a ešte ho trestať, že musí žiť navždy sám, ak chce pristupovať k sviatostiam? Spoveď i sväté prijímanie sú pritom kľúčové sviatosti. „Patria ku katolíkom ako miazga k stromom. Nejde o jediná cestu k Božej milosti, určite však primárnu,“ vysvetľuje Jozef Kováčik, hovorca Konferencie biskupov Slovenska. Priznáva, že dôvodom na zákaz prijímania sviatosti môže byť aj stav, do ktorého sa veriaci dostal nezavinene.

Nemohla mať deti

Tridsaťtiročnú Ivetu opustil manžel po piatich rokoch od svadby. Prekonala rakovinu a ostala neplodná. „Mal pomer s inou, tá otehotnela. Rozviedol sa, lebo nemôžem mať deti.“ Keďže ich sobáš bol cirkevný, Iveta sa môže životu v hriechu vyhnúť len tak, že požiada o odluku a do konca života ostane slobodná, respektíve sa po náprave manžela vráti k nemu. Ďalšími možnosťami sú vyhlásenie neplatnosti prvého manželstva, čo je náročný proces, alebo úmrtie jej bývalého partnera. Druhou svadbou totiž príde o nárok chodiť na spoveď. Katolícky kňaz Marek Vardna pripúšťa, že cirkevné pravidlá sú voči tým, ktorí rozvod nezavinili, tvrdé, ale „vychádzajú z evanjelia“. Na otázku, či má človek po rozvode ostať navždy sám, odpovedal, že „cirkev to inak nemôže robiť, lebo nie je vlastníkom posvätných vecí, len ich spravuje a musí spravovať. Ak sa niekto

rozhodne žiť inak, je to jeho voľba aj s následkami. Tu už je zbytočné uvažovať, či rozvod zaviniť, alebo nie. Cirkev však týchto ľudí nezatraca, naďalej je ochotná ich pastoračne sprevádzať.“ Podľa viacerých kňazov je však prax iná. „V zahraničí má cirkev stanovený plán pastoračnej práce s rozvedenými. U nás sa o tom len hovorí. Pastoriácia je až na výnimky nulová, hoci ju odporúčajú aj vatikánske dokumenty.“ Ako jednu z pozitívnych výnimiek označili jezuitu Ladislava Csontos. Ten vo svojom materiáli Duchovná cesta pre katolíkov, čo žijú v nesviatočnom manželstve, uvádza slová pápeža Jána Pavla II., ktorý okrem iného povedal: „Cirkev pevne verí, že všetci ti, čo sa vzdialili od Pánovho prikazu a v takom stave aj teraz zotrávajú, môžu dostať od Boha milosť obrátenia a spásy, ak vytrvajú v modlitbe, pokání a láske.“

Vrah môže, rozvedený nie

Sedemdesiatnika Jozefa opustila manželka v roku 1973. Výsledkom bol rozvod. Druhýkrát sa oženil až v roku 1997. Hoci sú so súčasťou manželkou veriaci, na spoveď do smrti nesmú. Nežijú vo sviatočnom manželstve. „Ak sa niekto dopusti vraždy, v ponímaní cirkvi sa dopustil hriechu. Potom sa vyspovedá, oľutuje a dostane rozhréšenie, pričom môže pristupovať k spovedi a prijímaniu do konca života,“ vraví Jozef a pýta sa, či je rozvedený katolík pre cirkev väčším hriešnikom ako vrah. Podľa Kováčika tieto príklady spájat nemožno. „Miešajú sa nezlučiteľné veci. Ak by vrah čin neofutoval, prípadne ďalej vraždil, k sviatostiam pristúpiť nemôže. Ide teda o stav hriechu a to nemožno stavať na citovú, ale faktickú úroveň.“ Trvá na tom, že pravidlá cirkvi sú nemenné a treba ich dodržiavať. Jozef oponuje, že nemennosť je nezmysel. „Veď si vymysleli celibát, ktorý neexistoval. Spoveď je sviatosť zmierenia. Nech mi nejaký hodnostár povie, kde v Písme nájde, že Boh alebo Kristus sa so mnou nechcú zmieriť, lebo som rozvedený a druhýkrát ženatý.“ Na otázku, či mal Jozef ostať celý

život bez partnerky, Kováčik reagoval: „Nevravme len o ľudskom pohľade. Vedel predsa, čo ho čaká, ak sa znovu ožení.“ Na poznámku, či to nie je nespravodlivé, oponoval: „Je spravodlivé, ak o prístup k sviatostiam žiada človek vedome žijúci a zotrávajúci v hriechu? Učenie cirkvi vylučuje možnosť, aby dostal rozhréšenie, ak neprejaví ľútosť nad hriechom. Súčasťou toho je aj záväzok vyhýbať sa mu. Nebavme sa teda len o citoch, ale o tom, že je znovu zosobášený.“ Rovnako je „potrestaná“ aj Jozefova manželka, ktorá sa nerozviedla a vydávala sa ako vdova. „Tiež žije v stave hriechu,“ vysvetľuje Kováčik.

Frustrácia, hnev a hanba

Podľa psychológa Petra Halamu človek, ktorého pravidlá uvrhnú do situácie, že nemôže prijímať sviatosti, často prežíva vnútorný konflikt. „Ako veriaci túži po plnohodnotnom prežívaní viery, na druhej strane mu spoločité s novým partnerom napĺňa potrebu blízkosti, prežíva s ním silnú psychickú aj telesnú intimitu, nezriedka má pár aj deti.“ Dodáva, že to vedie k frustrácii, smútku, ale aj hnevu. „Niekedy je súčasťou aj pocit hanby, že žije život, ktorý je pre cirkev hriešny. Ak sa necíti vinný za rozpad prvého manželstva, môže cítiť bezmocnosť, že nevie situáciu zmeniť. Hnev potom obracia na cirkev, bývalého partnera, nezriedka aj na Boha.“ Sú takí, čo z cirkvi odídu, ďalší prejdú k inej, ostatní praktizujú vieru individuálnym spôsobom aj bez sviatočného života. Niektorí kňazi po príslube anonymity potvrdili, že existuje aj ďalšia možnosť, ako získať možnosť prístupu k sviatostiam - dotyční sa úplne zrieknu sexuálneho života v novom vzťahu. „Aj v takom prípade je to na individuálnom posúdení ich kňaza. Navyše, kým staršie páry s tým nemusia mať problém, otázne je, čo s mladými.“

Karol Sudor SME, 16.10.2010

Je spravodlivé, ako prístup k sviatostiam žiada človek vedome žijúci a zotrávajúci v hriechu?

Jozef Kováčik, hovorca KBS

Klasik na hlinených nohách

Ak sa v tomto texte nevyskytne v poslednom čase také frekventované meno, nehľadajte za tým vrodenej jemnosti. Skôr je to inšpirácia nápisom na hrobe Jesseho Jamesa, ktorého od chrbta zastrelil ktosi, „kto si nezaslúži byť tu menovaný“. No dotýčaný aj bez mena zanecháva za sebou megalomanské stopy. Rovno v bezprostrednej blízkosti parlamentu. A ten napriek istej sorte „reprezentantov ľudu“, vyšľachtenej dlhoročnou naivitou nepoučiteľných voličov, považujem predsa len za symbol demokracie. Zrodenej zo vzdoru proti systému, ktorému oddane, hoci nie nezištne slúžil práve on. Je to stále prefikáný starý vlk, ktorý si už peknú chvíľu značkuje revír - tesne pri košari. Neopúšťa ho lovecký inštinkt, ktorý ho vždy ťahá do blízkosti moci. Tej včerajšej sa odvd'ačil obrovskou hlavou súdruha Lenina, ktorou chcel „vyjadriť celý vesmír, teda vlastne naraz všetko“. Dnes na reprezentatívnej výstave rovno na Hrade ponúka inovovaný sortiment. Povedzme Štefánika (mimochodom, stvárneného dosť „darwinovsky“: dlhé ruky, krátke nohy), ktorý odvážnym presunom československých légii cez revolučné Rusko

spôsobil nejednu vrásku práve na imponantnom čele geniálneho vodcu proletariátu. „Tvorivý vývin“ podľa logiky, že najvhodnejším riaditeľom Múzea SNP by bol generál Höffle. Majster by v tomto duchu mohol dôstojne zavŕšiť svoje dielo tak, že by ako náprotivok k povestnému Milicionárovi vysochal portrét niektorej z obetí režimu, ktorý táto „oceľová päť robotníckej triedy“ oddane chránila. Hoci aj biskupa Gojdiča či niektorého z mučených a popravených väzňov. A kruh by sa uzavrel naozaj laureátsky. (Krivdy a perzekúcie, ktoré ako normalizačný diktátor umenia spôsobil svojim kolegom či skôr konkurentom, v niektorých kruhoch istotne už dávno poľahky vyvážil „vlastneckým“ bitím sa do pŕs.) O korzickej krvnej pomste síce rád čítam v MÉRIMEÉM, ale nie som priateľom jej uplatňovania v každodennom živote. Nech si starý pán pokojne a bez problémov žije a prekvitá - ako vidno, ešte stále nájde dosť bohatých a vplyvných obdivovateľov bez vkusu (nielen výtvarného). Ale aj národný umelec by mal mať v sebe aspoň záblesk hanby.

Kornel Földvári, SME, 19.10.2010

Dedina s 540 obyvateľmi má až 4 kostoly

Čel'ovce na Zemplíne: Obec prezývajú malý Rím! V Čel'ovciach (okr. Trebišov) žije len 540 obyvateľov, no dedinu zdobia až štyri kostolné veže. Na Slovensku je to unikát.

Popri rímskokatolíckom a reformovanom kostole majú aj dva gréckokatolícke, čo je ďalšia zvláštnosť.

„Hoci po revolúcii kostoly pribúdali a niekde majú aj tri, až štyri veže máme len v Čel'ovciach. Overil si to aj náš bývalý kronikár a cestovateľ na mopede po Slovensku Ján Kaša, ktorý na svojich potulkách prebrázdil až takmer 4 200 obcí! „pochválil sa starosta Ján Michalko.

V samotných Čel'ovciach sa

najmenej veriacich hlási k reformovanej cirkvi - len 6 rodín. Tento kostol však navštevujú aj obyvatelia susedných obcí Plechotice a Egreš. To, že v obci sú až dva gréckokatolícke kostoly, súvisí vďaka tvrdohlavosťou Zemplínčanov.

„Gréckokatolícky kostol je na dolnom i hornom konci.

Ludia sa nevedeli dohodnúť, kde by mal stáť, a tak v roku 1935 postavili až dva, „hovorí miestny obyvateľ Pavol Klíma (70). Chodí do rímskokatolíckeho kostola a týchto veriacich je aj najviac. Ich kostol je najstarší - začali ho stavať v roku 1802 a vežu pristavali o 54 rokov neskôr.

(kz), Nový Čas 19.10.2010

Ježiš mení život v osadách

To, o čo sa neúspešne snažia striedajúce sa slovenské vlády i mimovládne organizácie už 20 rokov, sa po siedmich rokoch takmer misijnej práce začína darovať rómom pastorm. Desiatky Rómov na východnom Slovensku sa pod ich vplyvom vzdali alkoholu, cigariet, gamblerstva, ale aj úžerníctva.“

Redaktor: „Jeden z desiatok nasledovníkov Emila Adama, prvého rómskeho pastora, sa takto každý týždeň prihovára osadníkom z Bystrian. Obrad pozostáva z kázania a duchovných piesní. Rómovia sa pod vplyvom viery začínajú meniť k lepšiemu.“

obyvatelia Bystrian: „2000 euro som prepil, som každý deň bol som spitý. Som prijal pastora, som skončil aj vypiť aj cigarety som prestal.“

obyvatelia Bystrian: „Lebo keď už Boh spravil s takým poriadky jak sme my v kolónii v Bystranoch, čo ešte?“

obyvatelia Bystrian: „Karta sa obrátila. Kto žije s bohom, boh mu pomôže.“

Redaktor: „Kvôli novej viere majiteľka obchodu zmenila predávaný sortiment.“

majiteľka obchodu v Bystranoch: „Nemám tam cigarety, pálenku, víno a nič. Teraz mám kresťanský obchod.“

obyvatelia Bystrian: „Hrávali automaty, nikto už nehráva, diablove nedávajú peniaze.“

obyvatelia Bystrian: „Hriešni ľudia sme boli Rómovia, teraz sme čistí pred Pánom.“

Redaktor: „Kvôli očisteniu sa nechávajú obyvatelia osád pastormi krstiť.“

obyvatelia Bystrian: „V Letanovciach tam je veľká priehrada a tam sme sa dali pokrstiť.“

Redaktor: „Kroky prvých pastorov smerovali do osád na Spiši. Pole pôsobnosti už rozšírili na celé východné Slovensko a prvých dvoch pastorov už vyslali aj do Anglicka.“

Ján Horváth, diakon: „Ježiš Kristus povedal, choďte a kážte evanjelium do celého sveta, to isté robíme aj my.“

Marek Baláž

TV Markíza, 17.10.2010

V rímskej krypte otvorili katolícky pub Ján Pavol II.

Pivo je tu lacné, čašníci príjemní a hrá klasická hudba 60. rokov. Pub, ktorý v Ríme otvorili minulý týždeň, je umiestnený v krypte Baziliky svätého Ambróza a svätého Karola. Má ho v správe rímska diecéza a je otvorený pre všetkých. Vyznačuje sa ešte jednou zvláštnosťou. Jeho majiteľom je katolícky kňaz. „Chceme mladým ľuďom v Ríme poskytnúť príležitosť na vyjadrenie, načúvanie, ale tiež na vypitie si pohárika v zdravom prostredí,“ hovorí 40-ročný kňaz Maurizio Mirilli, ktorého profesia sa ľahko spozná podľa bieleho koláríka. Steny tohto výnimočného pubu, ktorý pomenovali Ján Pavol II. na počesť predchodcu súčasného pápeža Benedikta XVI., sú vyzdobené nápismi náboženského charakteru. Sú tam slová Jána Pavla II. „Nemajte strach“ alebo slová Matky Terezy „Všetko je milosť“. Pod klenbou visí veľký krucifix. „Obraciame sa predovšetkým na tých mladých ľudí, ktorí môžu byť príkladom pre ostatnú mládež, ktorá upadá do výstredností. Chceme ju naučiť, že človek môže byť v živote šťastný, môže sa baviť a byť v dobrej spoločnosti, bez toho, aby sa ničil,“ hovorí Mirilli. Tvrdí alkohol je tu zakázaný. Servíruje sa pivo alebo víno s chuťovkami. „Vodka nie je povolená,“ potvrdzuje barman Marci Mincaglia, ktorý práve obsluhoval skupinu nemeckých pútnikov. Nad pultom visí slávna Ježišova veta „Daj mi napit“. Vrátnik podniku Massimo Camussi oblečený v čiernom tričku s nápisom JP2 hovorí: „Chceme, aby sa tu stretávali ľudia, vypili si pohárik a pohovorili o katolíckej cirkvi.“ V pube sú aj počítače a internet a jeho ďalšou prednosťou sú ceny. Svetlé pivo Corona tu stojí tri eurá, Heineken alebo talianske Moretti sú za dve eurá. Sú teda oveľa lacnejšie ako v iných baroch v centre Ríma. Jediný problém JP2 je nájsť ho. „Veľmi ťažko sme ho hľadali, pretože nemá vývesný štít,“ sťažoval sa 27-ročný Pascal Mangede z Kolína nad Rýnom. „Nie je to tu zlé, ale nie je to ako írsky pub,“ dodáva. Mladý belgický turistický sprievodca Walter sem prišiel zo zvedavosti, aby zistil, čo

to znamená „náboženský pub“. „Vidím však, že nejde len o to, ale je to skôr spoločenské centrum. Myslím, že vďaka mladým turistom a pútnikom bude mať úspech.“ Pútnici pub určite nájdu, lebo v roku 2000 bol generálnym štábom Svetových dní mládeže, ktoré sa uskutočnili v Ríme. Práve vtedy sa zrodila táto myšlienka. „Katolícka cirkev má, samozrejme, záujem

vytvárať takéto priestory. Chceme sa viac otvárať mladej verejnosti, ktorej sa chceme prihovárať iným spôsobom,“ hovorí koordinátor JP2 Emanuele. Bar je otvorený od štvrtka do soboty od siedmej večer do polnoci. Usporadúvajú sa tam koncerty, výstavy a stretnutia zamerané na kultúru a, samozrejme, duchovné témy. **ČTK**

Pravda, 20.10.2010

Piváreň U Jána Pavla II.

Vo Vatikáne otvorili katolícku krčmu

RÍM - Pivo je lacné, čašníčky sú zhovorčivé, na stene sú citáty z Biblie a kríž. Takúto krčmu otvoril katolícky kňaz Maurizio Mirilli v centre Ríma neďaleko Vatikánu a nazval ju Giovanni Paolo II. - po pápežovi Jánovi Pavlovi II. (1920 - 2005). V krčme sa čapuje len pivo, vodka v nej nie je povolená. „Je to o pití, pri ktorom sa stretnú ľudia a rozprávajú sa o katolíckej cirkvi a počúvajú katolícku hudbu,“ uviedol dverník Massimo Camus-

si. Krčma je súčasťou vatikánskej iniciatívy Ježiš v strede, ktorá je zameraná na mládež potulujúcu sa po nočných rímskych uličkách. „Cieľom je ponúknuť mladým Rimanom príležitosť vyjadriť sa, počúvať a aby boli vypočutí a vypití si niečo zdravým a pekným spôsobom,“ uviedol majiteľ Mirilli.

V podniku sa podľa kňaza nemôže nik opiť a ceny sú na polohu krčmy a na Taliansko nízke - za Heineken si zákazník zaplatí 2,50 eura, Corona stojí 3 eurá. **(dw)**

Nový Čas 21.10.2010

Kto bol svätý Silvester?

Posledný deň v roku nesie meno svätého pápeža Silvestra. Tak ako je jeho sviatok zatienený koncoročnými a novoročnými oslavami, bolo aj jeho účinkovanie na začiatku 4. storočia v tieni vlády Konštantína Veľkého.

Na pápežský stolec sa Silvester I. dostal v roku 314, rok po Konštantínovom Milánskom edikte, ktorým bola kresťanom udelená náboženská sloboda.

Jeho pôsobením ako pápeža sa

teda začal rozkvet cirkvi. V spolupráci s cisárom postavil štyri slávne rímske baziliky zasvätené svätému Jánovi, Petrovi, Pavlovi a Vavrincovi. Silvester I. zomrel v roku 335 a stal sa prvým, koho cirkev začala uctievať ako svätého nie pre mučeníctvo, ale pre takzvané vyznávateľstvo.

Pre veriacich bol vzorom múdrosti, horlivosti, láskavosti k blízkym a miernosti k hriešnikom.

(mit), Plus jeden deň 21.10.2010

Hodiny ťahali lanom

Do zrekonštruovanej veže kostola vo Vranove nad Topľou už montujú aj 20-ročné vežové hodiny po generálnej oprave. Celý mechanizmus museli opravári museli lanom vytiahnuť do veže ručne. Na 1500-eurovú faktúru za opravu sa vyzbierali veriaci. **TV JOJ, 21.10.2010**

Toto sú príkladní katolíci!

Neznabohovi Homerovi Simpsonovi požehnal Vatikán

Povedali by ste, že kreslená rodinka Simpsonovcov na čele s večným povahačom Homerom je antipríklad dobrej kresťanskej rodiny?

Práve naopak! Vatikán pokladá Simpsonovcov za pravých katolíkov.

Je žltý, myslí mu to asi ako inteligentnej plastelíny, väčšinu času sa váľa na gauči s pivom a napcháva sa americkými šiškami.

A podľa Svätej stolice seriál o jeho rodine je jedným z mála, v ktorom sa opakujú témy kresťanskej viery, náboženstva a otázky o Bohu.

„Vie to iba zopár ľudí a robí všetko pre to, aby to skryl. No je to pravda: Homer J. Simpson je katolík,“ priniesol nečakané vyhlásenie vatikánsky denník L'Osservatore Romano.

Nepekáža im, ako v seriáli Homer nekonečne mučí svojho evanjelického suseda Eda Flandersa, hlavne, že jeho rodina sa pred večerou modlí a svojím spôsobom verí v posmrtný život.

Táto správa možno rozšíri divácku základňu, no rozhodne nepotešila tvorcov seriálu, ktorí sa snažili, ako mohli, aby ukázali, že Homer je veľký antikatólik.

Denník sa odvoláva na 21. diel 16. série z roku 2005 Otec, syn a hosť svätý, v ktorom Homer konvertuje na katolícku vieru.

Homer teda môže hrešiť, koľko chce, Božia náruč je preňho dostatočne široká.

Azda mu odpustí aj jeho typické výroky. Ako tento: „Bežne sa nemodlím, ale ak si tam hore, prosím, zachráň ma, Superman!“ (sim)

Plus jeden deň 21.10.2010

Požehnanie z Vatikánu dostal najnovšie aj populárny americký televízny seriál Simpsonovci. Oficiálny vatikánsky denník Osservatore Romano napísal, že pivo a šišky milujúci Homer Simpson a jeho syn Bart sú katolíci. A čo viac, rodičia sa podľa neho nemusia báť nechať deti sledovať „dobrodružstvá tých malých žltých postavíček“. „Vie to len hrstka ľudí a on robí všetko pre to, aby to utajil. Ale je to pravda: Homer J. Simpson je katolík,“ napísal v nedeľu Osservatore Romano pod titulkom Homer a Bart

Prvá svätá Austrálčanka ukázala hriechy cirkvi

Mary MacKillopová učila chudobné deti, poukázala aj na pedofílu v cirkvi

Pápež Benedikt XVI. uznal v nedeľu austrálsku sestru za svätú viac ako sto rokov po jej smrti.

Pomáhala chudobným deťom aj bezdomovcom. Poukázala na pedofílu v austrálskej cirkvi a dokázala sa vzoprieť austrálskym biskupom, ktorým sa nepáčila jej nezávislosť a odvaha. Za tieto činy v nedeľu vo Vatikáne vyhlásili sestru Mary MacKillopovú vyše sto rokov po jej smrti za svätú. Stala sa tak prvou Austrálčankou, ktorej katolícka cirkev uznala tento titul. „Ako mladá žena zasvätila svoj život vzdelávaniu chudobných v ťažkých časoch vidieckej Austrálie inšpirujúc iné ženy, aby sa k nej pridali,“ povedal podľa Wall Street Journal pápež Benedikt XVI.

Význam pre celú Austráliu

Jeho slová v tom čase na Námestí svätého Marka počúvalo okolo osemtisíc Austrálčanov. Udalosť sledovali aj krajanovia na opačnom konci planéty. Tvár sestry Mary vysvietili na moste Harbour Bridge v Sydney, austrálska pošta vydá pamätnú známku s jej podobizňou. Navyše, podľa Bloombergu chce austrálska vláda zakázať, aby sa jej meno používalo na komerčné účely. Túto „ochranu“ dostal doteraz iba jeden Austrálčan. „Význam života Mary MacKillopovej nie je len pre päť

miliónov austrálskych katolíkov, ale pre všetkých Austrálčanov,“ povedala podľa Bloomberga premiérka krajiny Julia Gillardová.

Učila chudobné deti

Mary MacKillopová sa narodila v Austrálii škótskym katolíckym prisťahovalcom v 19. storočí. V mladosti sa rozhodla, že svoj život venuje službe Bohu. Spolu s jedným kňazom v malom austrálskom mestečku Penola založila v roku 1860 sesterstvo svätého Jozefa. Učili chudobné deti, poskytovali prístrešok pre bezdomovcov, pomáhali bývalým väzňom, prostitútkam či slobodným matkám.

Spor s biskupmi

Žena, ktorá viedla takéto sesterstvo, to v tých časoch mala ťažké. Austrálski biskupi sa snažili prevziať jej organizáciu. Hnev cirkvi sa znásobil, keď Mary odhalila a zverejnila zneužívanie detí jedným kňazom. Austrálski biskupi ju za to vylúčili z cirkvi. Po piatich mesiacoch svoje rozhodnutie zmenili a exkomunikáciu zrušili. Mary MacKillopovú blahorečil v roku 1995 pápež Ján Pavol II. na návšteve Austrálie. Na to, aby ju vyhlásili za svätú, museli dokázať, že stojí za nejakými zázrakmi. V roku 1961 pomohli modlitby k Mary vyliečiť sa z leukémie 23-ročnej Veronice Hopsonovej. Ďalšie zázračné vyliečenie, ktoré uznala cirkev, sa stalo v 90. rokoch.

Tomáš Vasilko, SME 20.10.2010

Homer a Bart Simpsonovci sú podľa Vatikánu katolíci

sú katolíci. Noviny sa odvolávajú na štúdiu jezuitského kňaza, podľa ktorej „Simpsonovi patria medzi niekoľko televíznych programov pre deti, v ktorých sa opakovane objavujú otázky katolíckej viery, náboženstva a otázok okolo Boha“. Simpsonovci sa pred jedlom modlia a „svojím spôsobom veria v onen svet“, dodávajú noviny. Je to už druhýkrát, čo si seriál, ktorý sa vysielal v 90 krajinách sveta vrátane Slovenska, získal pochvalné slová zo strany Vatikánu. Výkonný producent seriálu Al Jean je však

názorom Osservatore Romana „šokovaný a zdesený“, ako v pondelok povedal novinám Entertainment Weekly. Podľa neho Simpsonovci chodia do „presbyteránskeho“ kostola v Springfiede. „Dali sme dosť jasne najavo, že Homer nie je katolík,“ povedal Jean. „Naozaj si neviem predstaviť, že by v piatok vydržal nejst mäso -aspoň hodinu,“ dodal. Simpsonovci sú najdlhšie vysielaným seriálom v hlavnom vysielacom čase v USA. Teraz vstúpili do 22. sezóny. (Čtk)

Pravda, 20.10.2010

Pastorácia, spôsob ako začleniť Rómov do spoločnosti

Na Slovensku sme momentálne svedkami veľmi aktívnej misijnej činnosti rôznych tradičných i nových náboženských hnutí v rómskych komunitách. Medzi Rómami aktívne pracuje 14 registrovaných cirkví a 5 neregistrovaných náboženských hnutí v približne 130 lokalitách. Ústav etnológie SAV preto tento rok realizoval výskumný projekt SIRONA (Sociálna inklúzia Rómov náboženskou cestou) zameraný na mapovanie vplyvu pôsobenia náboženských misií na sociálnu inklúziu Rómov u nás. Podobný výskum na Slovensku dosiaľ ešte neprebehol. Predbežné informácie naznačovali, že mnohé tieto misie majú reálny vplyv na zmenu života Rómov žijúcich v segregovaných komunitách. Výskum ukázal, že pastorácia medzi Rómami je mimoriadne účinným nástrojom pozitívnej sociálnej zmeny. Dochádza k odstraňovaniu a prevencii rôznych javov, ktoré majoritná spoločnosť vníma ako negatívne alebo patologické. Viacerí obrátení Rómovia prestali byť závislí od úžery, resp. sami prestali byť úžerníkmi. Mení sa aj ich model hospodárenia s financiami, prestávajú byť dlžníkmi, zbavujú sa rôznych závislostí, vo viacerých skúmaných lokalitách klesá miera drobnej kriminality, zlepšuje sa dochádzka detí do ZŠ a pod. Čítaním Biblie a výkladom Písma sa mnohým Rómom výrazne zlepšili ich komunikačné a sociálne zručnosti. Náboženské spoločnosti predstavujú v mnohých lokalitách jediné reálne sociálne siete, do ktorých Rómovia môžu vstúpiť. Účasť v týchto spoločenstvách preto umožňuje Rómom aktívnu spoločenskú participáciu, čo má veľký vplyv na budovanie ich pozitívneho sebahodnotenia. Posilňovanie týchto javov je nevyhnutným predpokladom sociálnej inklúzie, ktorá vedie nielen k skvalitneniu života, ale aj k vzájomnému odstraňovaniu bariér medzi Rómami a majoritou. Cirkvám s aktívnou rómskou misiou sme preto odporučili zintenzívniť spoluprácu s lokálnou samosprávou a vyhýbať podnecovaniu nepriateľstva voči iným denomináciám. Zo strany vlády je potrebnéššie vyvíjať intenzívnejší tlak na hlavné cirkvi, aby sa systémovejšie a primerane svojim možnostiam, financiam

i jestvujúcej cirkevnej infraštruktúre venovali pastorácii Rómov. Štát by mal tiež vytvoriť transparentný a účinný nástroj na podporu registrovaných aj neregistrovaných cirkví. Jednou z možností je aj prehodnotenie kritérií registrovania cirkví v SR. Neregistrované cirkvi, ktoré v tomto smere konajú spoločensky významnú prácu, tak robia nielen bez nároku na štátnu podporu, ale i spoločenské uznanie. Nemôžeme očakávať, že cirkvi v plnej miere nahradia štátnu politiku v oblasti začleňovania Rómov. Výskum potvrdil, že nábožen-

ská zmena je natoľko komplexná, že zasahuje aj do sociálnych oblastí života Rómov. Na Slovensku jestvuje množstvo lokalít, kde sa Rómovia chcú aktívne zapojiť nielen do náboženských, ale aj iných spoločenských sietí. Problémom je, že tieto v daných lokalitách neexistujú (alebo nie sú prístupné pre Rómov). Je škoda, ak sa potenciál týchto lokalít nerozvinie a ak sa Rómom neposkytne reálna šanca na sociálnu inklúziu.

Tatiana Podolinská, Tomáš Hrustič
etnológovia, SAV
Pravda 20.10.2010

V Európskej únii nebudú potraviny zklonov

Európska komisia navrhne dočasné pozastavenie klonovania zvierat na výrobu potravín v únii. Komisia takisto zamýšľa dočasne pozastaviť využívanie klonovaných hospodárskych zvierat a uvádzanie potravín z klonov na trh. Všetky dočasné opatrenia sa preskúmajú po piatich rokoch. Takisto sa uvažuje o zavedení systému vysledovateľnosti v prípade dovozu reprodukčného materiálu pre klony, akým je semeno a embryá klonov. John Dalli, komisár pre zdravie a spotrebiteľskú politiku, uviedol: „Myslím si, že dočasné pozastavenie predstavuje reálne a uskutočniteľné riešenie, ako odpovedať na súčasné obavy týkajúce sa dobrých podmienok zvierat.“ Komisár zdôraznil, že návrh nepozastaví klonovanie na iné účely, ako je výroba potravín, napríklad na výskum, ochranu ohrozených druhov alebo využívanie zvierat na výrobu farmaceutík, informovala Jana Farkašová zo zastúpenia Európskej komisie na Slovensku. Klonovanie je vytvorenie organizmu, ktorý je genetickou kópiou iného organizmu. Znamená to, že obidva organizmy majú presne tú istú DNA. Niektoré krajiny mimo EÚ už využívajú klonovanie na produkciu plemenných zvierat. Diskusia o klonovaní na účely výroby potravín sa začala pred niekoľkými rokmi, keď boli do EÚ dovezené klonované embryá. Podľa súčasných právnych predpisov únie sa za „nové potraviny“ považujú

iba potraviny vyrobené z klonov, keďže nie sú produkované prostredníctvom tradičného chovu. Z uvedeného dôvodu sa na také potraviny vzťahuje nariadenie o nových potravinách, o ktorom sa v súčasnosti diskutuje na úrovni EÚ. Nové potraviny sú potraviny a prídavné látky, ktoré sa v únii výrazne nevyužívali na ľudskú spotrebu pred 15. májom 1997. Správa od komisie posudzuje technológiu klonovania vo vzťahu k výrobe potravín a preskúma veci týkajúce sa klonovania z hľadiska existujúceho právneho rámca. Uznáva sa v nej, že otázky týkajúce sa dobrých podmienok zvierat sú výzvou a zohľadňuje etické stránky klonovania. Takisto sa v nej poznamenáva, že neexistujú vedecké dôkazy, ktoré by potvrdzovali obavy týkajúce sa bezpečnosti potravín získaných z klonovaných zvierat alebo ich potomkov. V oznámení sa preskúmala klonovanie v členských štátoch aj v iných krajinách. V EÚ sa na dovoz výrobkov z klonov, obchod s nimi a ich využívanie vzťahujú všeobecné právne predpisy únie. Dánsko je jediným členským štátom, ktorý na vnútroštátnej úrovni zakázalo využívanie klonovania zvierat na obchodné účely.

Doteraz jedinou krajinou Európskej únie, ktorá zakázala klonovanie zvierat na obchodné účely, bolo Dánsko. Európska komisia teraz chce pozastaviť klonovanie zvierat na výrobu potravín. (mq)
Pravda, 20.10.2010

Kresťania a krach multikulturalizmu

Aj napriek tvrdeniam o zlyhaní multikulturalizmu, vyhnúť sa mu v globalizovanom svete neďá

Pre niektorých kresťanov je rasizmus a xenofóbia hriech. Napríklad v Taliansku to pre nich znamená spor s vládnucimi stranami.

Európou obchádza strašidlo multikulturalizmu. V sobotu 16. októbra nemecká kancelárka Merkelová povedala po stretnutí s tureckým premiérom, že koncept multikultúrnej spoločnosti v Nemecku úplne zlyhal. Mesiac predtým 15. septembra uplynulo od zavedenia legislatívy, ktorou sa nemecká spoločnosť chcela účinne vymedziť voči židovskému etniku Norimberskými zákonmi, sedemdesiat rokov. Na jej konci stáli koncentračné tábory. Práve tam videla paralelu európska komisárka Reddingová. Pri pohľade na to, čo sa dialo s rumunskými a bulharskými Rómami vo Francúzsku toto leto, použila práve prirovnanie k vojnovým deportáciám. Francúzov sa to prirodzene dotklo. No ukázalo sa, že minister pre imigráciu Eric Besson nebol oboznámený s dnes už preukázateľne problematickými direktívami, podľa ktorých voči Rómom postupovala francúzska polícia. Nicolas Sarkozy bol 8. októbra vo Vatikáne vysvetľovať svoj postoj voči Rómom. Francúzske úrady ich začali deportovať v lete na základe obežníka ministerstva vnútra so silnými rasistickými indíciami. Angela Merkelová si však pri slovách o zlyhaní multikulturalizmu uvedomuje, že nemecké hospodárstvo a spoločnosť potrebuje prísun odborníkov zo zahraničia. Domáce ľudské zdroje sú v tomto smere obmedzené.

Je rasizmus hriech?

Celej debate o multikulturalizme chýba etická a hodnotová rovina argumentácie. Kto však sedel na severe Talianska ako svedník v spovednici, neraz počul pri vyznaní hriechov aj priznanie k fyzickému násiliu na Maročanoch, Afričanoch či iných cudzincoch. Milánsky kardinál Dionigi Tettamanzi nepatrí medzi progresívnych predstaviteľov rímskeho katolicizmu. Venoval sa odborne

morálnej teológii a stál pri zrode viacerých pápežských dokumentov z oblasti katolíckej morálnej náuky, ktoré sú označované ako konzervatívne (napríklad *Evangelium Vitae* či *Veritatis Splendor*). O to viac zaujme jeho pozícia voči praktickému multikulturalizmu na severe Talianska. Separatistická a otvorene protiimigrantská Liga Severu - Lega Nord - má v Miláne silné pozície a kardinálova pozícia sa jej predstaviteľom, pochopiteľne, nepáči.

Keď sa viera mení na občiansky postoj

Počas bohoslužby v milánskej katedrále 3. októbra povedal, že zvlášť kresťania nesmú zneužívať tému imigrácie na rozpútanie negatívnych nálad voči cudzincom. Milánsky kardinál sa téme imigrantov a podpore ich integrácie do života spoločnosti pravidelne venuje vo svojich verejných vystúpeniach už niekoľko rokov. Tettamanzi sa nedotýka svojimi slovami len teoretických tém viery. V čase, keď sa v Nemecku v polarizovanej debate zaoberajú tureckou menšinou či keď francúzska vláda horúčkovo pracuje na zosúladení vlastných, už priznaných rasizmom motivovaných protirómskych opatrení s legislatívou Európskej únie, ide aj o čosi viac. Ide mu o praktické a autentické kresťanské a občianske postoje. Počet cudzincov sa v Miláne za posledné desaťročie zdvojnásobil. Tettamanzi sa však otvorene pýta, či môžeme deti migrantov nazývať cudzincami, ak sa narodili už v Miláne a hovoria perfektne po taliansky. To analogicky platí aj pre milióny nemeckých Turkov.

Etický problém

Tieto verejne prezentované pozície úradného predstaviteľa cirkvi sa nestretli s porozumením predstaviteľov strany vládnej koalície Ligy Severu. Tí sa na čele s jej lídrom Umberto Bossim netaja nepriateľským postojom voči imigrantom. Niektorí talianski kresťania a kardinál Tettamanzi považujú rasizmus a xenofóbiu za hriech a etický problém a neboja sa o tom ani verejne hovoriť. Dostávajú sa tým do konfliktu so sú-

časnými vládnymi rímskymi stranami a ich lídrami. Kde sa na tejto mentálnej mape nachádza Slovensko či jeho kresťania, tušíme všetci. Ukazuje sa však, že potreba zaujať postoj k spolužitiu rôznych kultúr nie je teóriou a nie je výmyslom liberálov. Je to aktuálna domáca úloha pre zodpovedných obyvateľov európskych miest. Na imigráciu a na tých „iných“ sa dá dívať aj tak, ako sa o to pokúša inokedy konzervatívny milánsky kardinál. Neprekážala by mu ani milánska mešita a otvorene vyjadruje svoj názor, že v moslimských štvrtiach by mali ich obyvatelia mať svoje modlitebne zodpovedajúce ich náboženskej a tradícii. Čo my na to? Vyzerá to na kvalitný brainstorming. Otázkou je, či si Merkelová, Tettamanzi, Sarkozy, Besson a iní budú vedieť sadnúť za spoločný stôl. Samozrejme aj s tými, ktorých sa riešenie, ktoré nebude konečné, aj bezprostredne týka. Konštatovaný neúspech praktického multikulturalizmu je možno len vážnym impulzom zamyslieť sa nad vnútorným obsahom a zmyslom života v globalizovanom svete. Multikulturalizmu sa už nebude dať vyhnúť. Samozrejme, ak za riešenia nebudeme považovať deportácie či betónové múry.

Miroslav Kocúr
SME 20.10.2010

Kde sa na tejto mentálnej mape nachádza Slovensko či jeho kresťania, tušíme všetci.

EÚ nepotrestá Francúzsko za Rómov

Európska komisia zastaví konanie proti Francúzsku v súvislosti s hromadným vyhodením Rómom po tom, čo Paríž súhlasil so zmenu imigračných zákonov. Francúzsko tento rok vrátilo približne osemtisíc Rómom do Rumunska a Bulharska napriek kritike skupín pre ľudské práva, rímskokatolíckej cirkvi i OSN.

(TASR)
Pravda, 20.10.2010

Čo je Sviatok všetkých svätých

Katolícka cirkev 1. novembra slávi prikázaný Sviatok všetkých svätých, na ktorý 2. novembra nadväzuje Pamiatka zosnulých čiže Dušičky. Veriaci si počas týchto dní pripomínajú drahých pozostalých, ktorí viedli kresťanský život. Tento sviatok je pre kresťanov spojený s nádejou, ktorá spočíva vo viere, že život sa nekončí smrťou, veria vo vzkriesenie tela a večný život. Sviatok všetkých svätých sa prvýkrát slávil v Ríme 13. mája 609, keď pápež Bonifác IV. prebral od cisára Fokasa pohanský chrám všetkých bohov, tzv. panteón a zasvätil ho Panne Márii a všetkým svätým. Neskôr pápež Gregor III. (731-744) preložil slávenie všetkých svätých z 13. mája na 1. november, keď v Bazilike sv. Petra slávnostne posvätil kaplnku k úcte všetkých svätých.

V roku 998 opäť Odilo v benediktínskom kláštore Cluny zaviedol tradíciu 1. novembra večer vyzváňať a spievať žalmy za mŕtvych a na druhý deň slúžiť veľkú zádušnú omšu. Tento zvyk sa čoskoro rozšíril po celej západnej cirkvi. Na znak nesmrteľnosti duší a Božieho milosrdenstva sa na cintorínoch zapalujú sviečky.

Nový Čas 22.10.2010

[www: tkkbs.sk](http://www.tkkbs.sk)

Odluku od cirkvi! A ďalej?

Debata o islame v Nemecku prešla do diskusie o dôslednej odluke cirkvi od štátu.

Hrozná kolaterálna škoda, týmito slovami musia chtiacnehtiac reagovať predstavitelia katolíckej a evanjelickej cirkvi v Nemecku na najnovšie návrhy nemeckých politikov. Sociálni demokrati, zelení, ale aj liberáli v sebe navyše objavili laického ducha a pod vplyvom multikulturalizmu a debaty o islame žiadajú prehodnotenie postavenia i kresťanských cirkvi v Nemecku. Lebo riešiť pozíciu jedného náboženstva sa nedá bez toho, aby sa neposúdilo postavenie iných.

Koniec priateľstva

Zásadná požiadavka kritikov je vymazať z nemeckej ústavy úzus o kresťansko-židovských koreňoch a tradícii. Z verejných priestorov, súdov, úradov, škôl, nemocníc odstrániť kríže, na štátnych univerzitách zastaviť výučbu kňazov, cirkevné dane nevyberať štátom a zrušiť všetky dotácie, vyúčovanie náboženstva na školách nahradiť etikou. Skrátka, urobiť všetko preto, aby sa pretrhla pupočná šnúra medzi štátom a cirkvou, a tým ukončila úmorná debata aj o islame, lebo ako vravia liberáli, v Nemecku sa už priveľa hovorí o náboženstvách a primálo o republike. Čo všetko spadá do debaty o republike, definovať zabudli, nuž ich kritika neznie zle, navyše laicizmus je sen mnohých moderných spoločností. Priamočiary pokus o modernosť sa však celkom vydaríť nemusí, a to nie len preto, že by sa niektorí kres-

ťanskí demokrati predsa len zľakli konfliktu s veriacimi a debatu pribzdili. obe kresťanské cirkvi v Nemecku strácajú členov, takže davov smutného voličstva sa veľmi báť netreba. Skôr sociológovia opatrne kladú otázku, čo to urobí so spoločnosťou, ak sa uprace s cirkvami.

Nie na zahodenie

Pred pár dňami uverejnil jeden nemecký inštitút pre demokraciu štúdiu, ktorá porovnáva postoje mladých kresťanov s postojmi neveriacich rovesníkov. Podľa nej sa veriaci vyznačujú omnoho silnejším zmyslom pre rodinný život, ochotou podieľať sa na spoločenských procesoch a vyšším záujmom o vzdelanie. Zatiaľ čo medzi veriacimi do 30 rokov cíti nadpriemernú zodpovednosť voči svojej spoločnosti až 47 percent, medzi neveriacimi je to len 26. Bolo by prehnané tvrdiť, že kresťanské cirkvi produkujú prvotriednych občanov, ale istú kvalitu očividne ponúkajú. A to nielen do vlastných radov, i neveriaci si s kresťanstvom asociujú lásku k blížnemu, úctu k ľudským právam, mierumilovnosť a ochotu pomáhať slabším. Všetko hodnoty, ktoré sa zídu každej republike, aj tej modernej. Mnohí môžu namietajú, že v tomto prípade ide o úctu ku kresťanstvu, a nie k cirkvám. Je však naivné domnievať sa, že kresťanstvo by preživalo bez cirkvi. Nedá sa odstaviť cirkev a zachovať si kresťanstvo. Navyše i cirkvi sú si vedomé, že ich história nie je spojená len s brilantnými epochami, preto sa vnútorne pretvárajú a hľadajú svoje vhodné miesto v spoločnosti. Možno prechádzame istou presýtenosťou debatami o náboženstvách a diskusia o seklarizácii pôsobí ako balzam, ktorému sa žiadna spoločnosť nechce vyhnúť. Hovoriť o nej preto treba, ale tak, aby nespôsobila hroznú kolaterálnu škodu, a to nielen cirkvám, ale i našim spoločnostiam.

Katarína Mallok

**Autorka je politologička
SME 22/10/2010**

Poľský premiér Tusk odmietol kritiku cirkvi pre plánované schválenie zákona o umelom oplodnení v skúmavke

Kata Martinková, redaktorka: „Poľský premiér Donald Tusk odmietol kritiku katolíckej cirkvi pre plánované schválenie zákona o umelom oplodnení v skúmavke. Politici sa podľa neho musia zodpovedať ľuďom a nie biskupom. Tusk súčasne oznámil, že on bude hlasovať za súhlas so slobodným využívaním umelého oplodnenia in vitro i s jeho financovaním zo zdrojov nemocenského poistenia.“

Rádio Slovensko, 21.10.2010